

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 15. De Assumptione Beatissimæ Virginis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](#)

Si Christus est Veritas; profectò Chri- Augu stus.
stum negat, qui virtutem negat. Aug.
Serm. i. de Decoll. S. Io. Bapt.

DIES XV.

De Assumptione Beatissimæ Virginis.

I.

Assumptio Beatissimæ Virginis est con-
summatio ipsius sanctitatis. Angelus eam à tempore Mysterij Annuntiatio-
nis vocat gratiâ plenam. Quanta igitur
fuit plenitudo hujus gratiæ in momento
mortis ipsius? Maria à primo suæ Conce-
ptionis momento sublimior in gratia, ar-
dentior in charitate fuit, quàm Seraphini:
quanta ergo fuit gratia, quanta Charitas
in ultimo vitæ ipsius punc̄to? Deus solus,
qui tot gratijs eam cumulabat, earum co-
gnoscit mensuram. Et verò qualia fuere
incrementa hujus gratiæ per totam ejus vi-
tam, quæ ad septuaginta duos annos se ex-
tendit? ad quem charitatis cumulum in
morte non pervenit illa, quæ gratiæ, tan-
ta fidelitate respondit, quantâ pura aliqua
creatura respondere potest? adeò ut quo-
vis momento gratia non modo cresceret,

K 5

sed

Augustus.

Sed etiam geminaretur; Charitatem Mariæ dicere possumus, tam perfectam in mortis articulo fuisse, ut omnium Sanctorum coniunctim superaverit charitatem; eam non tam mortuam fuisse ob naturæ defensionem, quam ob vim amoris. Iusti morentur in amore Dei, Martyres pro amore Dei, sed non nisi ad Mariam spectant, mori ob vehementiam amoris Dei, hac ratione mori, estne mori?

Prov. 31.

29.

II. Assumptio Mariæ fuit Consummatio ipsius gloriæ: gloria Mariæ respondit ipsius humilitati; & quemadmodum humilitas ipsius fundamentum fuit elevacionis ipsius; sic & ejusdem fuit mensura. Decebat, ut ea supra omnes creaturas eveniret; quia inter omnes humillima fuit. Hæc æquè, ac filius ipsius dici potest quid est, nisi ad tam sublimem gloriam ascendisse, quia quia & deinceps in tantam se demiserat profunditatem.

Phes. 4. 9.

E. Gloria Mariæ ejus gratiæ, & charitati respondit; haec tenus vidisti, ubinā ipsa fuerit; ex hoc gloriæ ipius mensuram collige. Hæc quoque ejus dignitati respondit; adeoque sicut Deiparæ dignitas non tantum cuiusunque creaturæ, sed etiam omnium simul creaturarum dignitatem superavit; sic quoque causam habemus credendi, Mariam, sicuti sol plus luminis solus habet,

quam



quām omnia simul astra , solam plus habet Augustus,
te gloriæ , quām omnes sancti conjunctim ,
qui eam in ejus Assumptione intuiti exclamant : quæ est ista , quæ progreditur , sicut sole *Cant. 6. 9.*

III. Assumptio Mariae Consummatio est fiduciæ nostræ. Et sanè , si ipsa hodie in cælum ascendit , si ad dexteram filij sui collocata est , factum id est , ut hominum patrocinium in se susciperet. Verebaris , inquit S. Bernardus , ad Patrem accedere : dedit tibi filium suum mediatorem ; sed forsan etiam filij Majestas , quia Deus est , te terret ; dedit Matrem suam post filium , mediatrixem : accede igitur confidenter ad hunc gratiæ & misericordiæ Thronum : subinde citius audiéris , dum Matrem accedis , quām si illicò accedas filium ; non , quod ea plus , quām ipse potestatis habeat , & misericordiæ ; cùm quidquid ea habet , ab illo habeat : sed quod filius , et si misericors , simul etiam justus , & si Servator noster est , tamen Judex quoque fit. Si primum nobis inspirat sensum confidentiæ , alterum nobis timoris sensum imprimit. Sed in Maria nihil est , nisi misericordia , nihil nisi tenerrimus Matris amor: *In Maria pura humanitas.* Itaque quantumcunque *Bern.* miser , & peccator sis , accede ad Mariam non tantum sine timore , sed etiam cum o-

misi

Augustus.

mni confidentia, certumque habero, te non
repellendum.

Gratulare Mariæ, ejus gloriam, & potestam; sed & de ea tibimet gratulare, cum ipsius gloria & potestas confidentia tuæ sint incitamenta.

Quæ est ista, quæ ascendit? Pulchra, ut Luna, electa, ut Sol. *Cant. 3. 6.*

Quantum enim gratiæ in terris adeper est præ ceteris, tantum & in cælis gloria obtinet singularis. *Bern.*

D I E S XVI. De Recto usu Bonorum.

I.

Bona nostra non raro nobis mala fiunt, idcirco, quod male ijs utamur. Divitem esse, malum non est; sed grande malum est, divitijs abuti. Una e præcipuis Christianæ prudentiæ occupationibus est, hac de re præscribere regulas. Hæ ad tres reduci possunt: moderanda nimia bonorum terrenorum cupiditas, in ijs expendendis servandus modus, earum conseruationi studendum. Primo moderari oportet earum cupiditatem; ea enim si nimia sit, hominem magnis periculis exponit, ac omni

